

บทที่ 8

สรุปผลการวิจัย

การวัดกัมมันตภาพรังสี เชิงล้มบูรณา โดยอาศัยรายละเอียดเกี่ยวกับหัววัด ใช้เดียมไอโอดีค์ขนาด $3'' \times 3''$ อาจกล่าวได้ว่า ได้ดังท่อไปนี้

1. ผลการคำนวณประสิทธิภาพทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับประสิทธิภาพ ทั้งหมดที่ได้จากการในหนังสือ โดยคิดที่พลังงานรังสีแกรมมา 0.661 ล้านอิเลคทรอนโวลต์ จากสารกัมมันต์รังสีซึ่งเดียม พบร้าค่าที่แทกต่างสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 5 ที่ระยะ 10 เซนติเมตร สำหรับที่ระยะหาง 7 เซนติเมตร ผลการคำนวณตรง กับที่ได้จากการและที่ระยะ 5 และ 0.5 เซนติเมตร มีค่าแทกต่างคิดเป็นร้อยละ 2 และ 1.5 ตามลำดับ

2. ผลการคำนวณประสิทธิภาพทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับประสิทธิภาพ ทั้งหมดที่ได้จากการ โดยคิดที่พลังงานรังสีแกรมมา 0.511 ล้านอิเลคทรอนโวลต์ จากสารกัมมันต์รังสีใช้เดียม พบร้าค่าที่แทกต่างสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 5 ที่ระยะ 10 เซนติเมตร และที่พลังงานรังสีแกรมมา 1.274 ล้านอิเลคทรอนโวลต์ จากสาร กัมมันต์รังสีใช้เดียม เช่นกัน จะให้ผลตรงกับค่าที่ได้จากการ

3. อัตราส่วนพื้นที่トイอคต์ต่อพื้นทั้งหมดของซีเดียม กำหนดไว้ในคู่มือ ค่อนข้างจะ เอียด ส่วนอัตราส่วนพื้นที่トイอคต์ต่อพื้นทั้งหมดของโซเดียมบอกในลະ เอียด ทองถุจากกราฟ

4. ผลการใช้ประสิทธิภาพจากตาราง มาคำนวณได้ว่า ที่ระยะหาง 10, 9, 7 และ 5 เซนติเมตร มีค่าไม่คงที่ จะมีค่ามากที่ระยะไอลและค่าค่อย ๆ ลดลง ที่ระยะไอล หงส์เพรา เมื่อวัดที่ระยะไอล ๆ อาจมีข้อคลาดเคลื่อนเนื่องจากรังสีถูก ขวางกั้นโดยแผ่นเหล็กที่เป็นเปลือกหุ้มโซเดียมไอโอดีค์

5. ผลการใช้ประสิทธิภาพจากการคำนวณคุณทนของสำหรับซีเดียมพบว่า ที่ระยะ 10 เซนติเมตร ได้ค่าอยู่ลงอย่างผิดสังเกต ส่วนที่ระยะ 7 เซนติเมตรและ

5. เช่นติเมตร ผลที่ได้ไม่แทกต่างกันมากเท่าใด เหตุผลตามข้อ 1

6. วัดความแรงของสารกัมมันตรังสีซึ่งเขียน หมายเลข 51 และ หมายเลข 50 ปรากฏว่าทั้ง 10 เช่นติเมตร โดยใช้สัมประสิทธิ์จากตาราง จะให้ผลใกล้เคียงกับค่าที่กำหนดโดย IAEA ทางกันไม่เกินร้อยละ 5

7. วัดความแรงของสารกัมมันตรังสีซึ่งเขียนในทราบค่า ผลปรากฏว่าทั้ง 10 เช่นติเมตร คือว่า และค่าที่คลาดเคลื่อนสูงสุดไม่เกินร้อยละ 5

8. วัดความแรงของสารกัมมันตรังสีซึ่งเขียน ไม่ทราบค่า รูปทรงกรวยบอก SK-11 และ SK-12 ไม่แน่ใจว่าจุดคำแนะนำของสารกัมมันตรังสีอยู่ตรงไหน จึงอาจเกิดความคลาดเคลื่อนเนื่องจากระยะทาง แต่การวัดที่ระยะทาง 10 เช่นติเมตร จะมีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด

9. วัดความแรงของสารกัมมันตรังสีโซเดียม หมายเลข 51 โดยใช้ สัมประสิทธิ์จากตาราง จะให้ผลใกล้เคียงกับค่าที่กำหนดโดย IAEA ทางกันไม่เกิน ร้อยละ 1 ความคลาดเคลื่อนอันนี้อาจเกิดจากการหาค่าประสิทธิภาพทาง ๆ

10. วัดความแรงของสารกัมมันตรังสีโซเดียมหมายเลข 51 โดยใช้ ประสิทธิภาพจากการคำนวณที่พลังงานรังสีแกรมมา $0.511 \text{ ล้านอิเลคตรอนโวลท์}$ คลาดเคลื่อนไปไม่เกินร้อยละ

11. วัดความแรงของสารกัมมันตรังสีโซเดียม หมายเลข 51 โดยใช้ สัมประสิทธิภาพจากการคำนวณที่พลังงานรังสีแกรมมา $1.274 \text{ ล้านอิเลคตรอนโวลท์}$ ตรงกับในตารางหนังสือ

12. นาฬิกาที่อยู่ติดกับเครื่องวัดมีความคลาดเคลื่อน จากการวัดภูมิหลัง เมื่อแกะขอผิวพลาด อันนี้ทำให้ผลที่ขึ้น มี偏差การทดลองจะมีขอผิวพลาดมากกว่านี้

13. การทดสอบ วัดเที่ยง ๒ ตัวแทนน้ำดื่ม โซเดียม-22 และซีเรียม-
 -137 ดาวัตราชื่อนท์มูลังงานรัฐในเห็น ความผิดพลาดมากน้อยจะขึ้นอยู่กับ
 ข้อมูลทาง ๆ เช่น แบบการสลาย ว่าແນນยำเที่ยงใด
14. เมื่อจากมีการวางกันโดยแผนเหล็ก วิธีการวัดควรจะใช้ระยะที่
 ห่างเอ้าไว้ และจากการทดสอบที่ระยะ 10 เซนติเมตรให้ผลดี ทั้งกรณีของ
 ซีเรียม และโซเดียม (ใช้ค่าสัมประสิทธิ์จากตาราง) เพราะฉะนั้นควรถือปฏิบัติว่า
 ให้วัดที่ระยะ 10 เซนติเมตร และใช้สัมประสิทธิ์จากตาราง
15. ถ้าสารกัมมันตรังสีมีความแรงน้อย วัดที่ระยะ 10 เซนติเมตรไม่
 สังเคราะห์ให้นำสารกัมมันตรังสีที่แรงมาวัดก่อน และวัดอย่างนวนหาความแรงของสาร
 กัมมันตรังสีที่อ่อนໄก